

Moussa Mchangamas tale fra Folkets Klimamarch

Taler

Moussa Mchangama
Forfatter til Tekster om Hjem,
rådgiver og aktivist

Dato

2. juni 2024

Sted

Christiansborg Slotsplads,
København

Tak for invitationen og muligheden for at stå her i dag. Den sætter jeg pris på, for det er afgørende, at klimabevægelsen taler om klimauretfærdighed; det faktum, at det er lande i det globale syd samt minoriserede og marginaliserede mennesker i det globale nord, der rammes hårdest af klimaforandringer og har mindst økonomi eller infrastruktur at stå imod med.

Det er mennesker, der i forvejen er udsatte eller umenneskeliggjorte, hvis levebrød og leveveje forsvinder, forurenes, forbrænder, fordamper. Det er lande og mennesker, der har bidraget mindst til den umættelige jagt på ressourcer og mineraler, der betaler den største pris. Og vigtigst er det også de landes og de menneskers stemmer, vi lytter mindst til i de store internationale politiske fora, i den grønne omstilling eller i klimabevægelsen.

Derfor er jeg glad for at blive inviteret i dag. Men invitationen kom også sent. For tre dage siden. Med en klar adressering af, hvad der manglede i programmet. Det må vi forholde os til, reflektere over, lære af. For det er symptomatisk, hvem der får taletid.

Så her står jeg, for at minde os om, at brune og sorte og oprindelige folk mærker påvirkningerne af klimakrisen, af jagten og udryddelsen af land og af kapitalismens grådighed ekstra hårdt. Jeg står her og jeg står her i solidaritet med de oprindelige folk, for eksempel i Grønland, der kæmper for retten til at bestemme over og beskytte eget land. Jeg står her i solidaritet med dem, hvis stemmer aldrig kommer til at gælde udover Christiansborg Slotsplads.

Jeg har både rødder i Danmark og på Comorerne, en lille østat udfor Mozambique, der oplever klimaforandringerne hårdt. Men her og mange andre

steder er klimaforandringer ikke nye, de har været længe undervejs. Ifølge Norwegian Refugee Council og Internal Displacement Monitoring Centre var der i 2023 20,3 millioner fordrivelser af mennesker direkte relateret til klima og ekstremt vejr. Det er dobbelt så mange som fordrivelser relateret til krig og konflikt. Men flugt relateret til klima beskyttes ikke af FNs Flygtningekonvention. Samtidig fylder det i Danmark og EU, her op mod et parlamentsvalg, at de ydre grænser skal beskyttes mod mennesker på flugt.

Samtidig udvikler den danske regering netop nu en Afrika-strategi, der skal sikre dansk tilstedeværelse på det afrikanske kontinent – og ikke mindst dansk adgang til kontinentets ressourcer og mineraler, for de er afgørende for VORES grønne omstilling. De ting behandles politisk som forskellige emner. Men de er alle uløseligt forbundet. De står på kolonihistoriens klare magthierarki, at vi vil have fri adgang når det passer os, men lukker af for det, der ikke passer ind hos os.

Vi er endelig ved at anerkende betydningen af biodiversitet og beskyttelsen af sårbare økosystemer. Men vi glemmer, at for milliarder af mennesker er beskyttelsen af økosystemer og biodiversitet ikke et nyt fænomen, men den praksis der har sikret overlevelse og traditioner. Den viden og de perspektiver, skal vi ikke bare lytte til. Vi skal respektere den, centrere den, lære af den.

Jeg vil slutte af med at læse et lille uddrag fra min bog *Tekster om Hjem* [2024, red.], fra det sidste kapitel, en tekst jeg skrev på min fars terrasse på Comorerne i vrede, i afmagt, i sorg, i håb om en ny fremtid.

[Tekstuddrag udeladt efter talers ønske].

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Demonstrationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/moussa-mchangama>